

بررسی نقش فضای سبز در توسعه پایدار شهری (مورد شهر سراب)

،*کلثوم صمدی¹

1 - مربی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، گروه معماری، ایران

موبایل: 021- 55666036-09146606503
پست الکترونیکی: f.samadi_89@yahoo.com

چکیده

انقلاب صنعتی منجر به افزایش جمعیت، تراکم و آلودگی‌های زیست محیطی شهرها گردید. به همین خاطر در برابر چنین وضعیتی بحث توسعه پایدار شهری از دهه 1980 مطرح گردید که یکی از شاخص‌های اصلی آن اهمیت و نقش فزاینده فضای سبز در فضای زیستی شهر نشینان است. فضایی که علاوه بر کاربری تفریحی، اوقات فراغت و رفاهی، در تلطیف هوای شهر و سلامتی جسمی و روانی شهروندان مؤثر می‌باشد. بنابراین، کمیت، کیفیت، تنوع و چگونگی پراکنش مکانی فضاهای سبز در برنامه ریزی توسعه پایدار شهری بسیار حائز اهمیت است. از همین رو شاخص‌ها و استانداردهای مختلفی برای تعیین میزان و نقش فضای سبز برای هر شهر با توجه به وضعیت زیستی آن مطرح می‌گردد. ضمن آنکه برای شهرهای کوچک و میانه اندام، فضای سبز با توجه به افق طرح‌های دراز مدت پیش بینی می‌گردد تا به تنگناها و شرایط ناپایدار کلانشهرها دچار نگردند. در حالی که طی نیم قرن اخیر، رشد سریع شهرنشینی در ایران به موازات ایجاد زیر ساخت‌ها و الزامات زندگی شهری (از جمله فضای سبز) پیش نرفته است و بیشتر شهرها از سرانه‌ها و استانداردهای پذیرفته شده جهانی برخوردار نیستند. شهر سراب در استان آذربایجان شرقی، از جمله شهرهایی است که بدون تناسب فضای سبز با دیگر کاربری‌ها در حال گسترش فیزیکی و افزایش جمعیت است. به همین دلیل ارزیابی کاربری فضای سبز و سرانه آن در این شهر و ارائه پیشنهاد مناسب جهت ایجاد تعادل پایدار در ساخت شهر حائز اهمیت می‌باشد. نتایج پژوهش حاضر بر اساس داده‌های آماری و فضایی شهر نشان می‌دهد که سرانه فضای سبز این شهر با کمبود اساسی مواجه است و به صورت بهینه مکان‌یابی نشده است.

کلمات کلیدی: توسعه پایدار شهری- فضای سبز- شهر- سرانه فضای سبز